

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบ

Student Teams Achievement Divisions (STAD)

และวิธีการสอนแบบ Grammar translation

**A Comparison of English Grammar Structure Achievement of
mathayomsuksa 1 Students by Using The Method of
Student Teams Achievement Divisions (STAD)
and The method of Grammar translation**

กาญจนา สິงประสงค์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Karnchana Singprasong

Ramkhamhaeng University, Thailand

E-mail : tadum_dumm@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ระหว่างนักเรียนที่ได้รับโดยวิธีจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นผลสัมฤทธิ์ (STAD) และวิธีจัดการเรียนรู้แบบ Grammar translation ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 54 คน จาก 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 27 คน ใช้วิธีการโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยให้กลุ่มทดลองใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นผลสัมฤทธิ์ Student Teams Achievement Divisions (STAD) และกลุ่มควบคุมใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Grammar translation ใช้เวลาสอนกลุ่มละ 5 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นผลสัมฤทธิ์ (STAD) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Grammar translation และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t- test

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือแบบที่เน้นผลสัมฤทธิ์ (STAD) สูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้แบบ Grammar translation อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ; วิธีการสอนแบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD); วิธีการสอนอ่านแบบ Grammar translation

Abstracts

The purposes of this experimental research were to compare the English Grammar Structure Achievement of the mathayomsuksa 1 students between the method of Student Teams Achievement Divisions (STAD) and the method of Grammar translation. The sample consisted of 54 mathayomsuksa 1 in the second semester of academic year 2019 from The Demonstration School of Ramkhamhaeng University. There were two experimental condition, the method of Student Teams Achievement Divisions (STAD) , Experimental Group and the method of Grammar translation, Control Group. Each group consisted of 27 students. The experimental group was taught by the method of Student Teams Achievement Divisions (STAD), while the control group was taught by the method of Grammar translation. The research tools were the lesson plans of the method of Student Teams Achievement Divisions (STAD) and Grammar translation. And the test of the English grammar structure achievement. The data was analyzed by Mean, Standard Deviation, and statistical test, t-test.

The result of research were found that the English grammar structure achievement of experimental group, the method of Student Teams Achievement Divisions (STAD) was significantly difference from the control group, the method of Grammar translation at the 0.05 level.

Keywords: English Grammar Structure; The Method of Student Teams Achievement Divisions (STAD); The method of Grammar translation

บทนำ

ปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษมีบทบาทอย่างยิ่ง และเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ประเทศไทยพัฒนาได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยมุ่งใช้ความก้าวหน้าของสังคม ความรู้ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นปัจจัยชี้้นำในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของบุคลากรในประเทศเพื่อให้มีทักษะภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้และสร้างความสำคัญอันดีได้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษจำเป็นต้องสอนให้ผู้เรียนให้เกิดทักษะในทุกด้าน โดยหลักสูตรมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในสมาชิกอาเซียน ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ การดำรงชีวิต รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลาย และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกอย่างสร้างสรรค์ การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำ

รายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551) กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศไว้ 4 สาระสำคัญ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น และภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ซึ่งจะเน้น 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน

จากผลการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนบางส่วนที่ยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งจากการสังเกตพบว่านักเรียนเหล่านี้ยังขาดทักษะทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนแสดงความเบื่อหน่ายขาดความกระตือรือร้นต่อกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ขาดความสนใจและไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนสามารถ ฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ และสามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้นั้น กิจกรรมในชั้นเรียนถือว่าเป็นหัวใจของการสอนภาษา ซึ่งกิจกรรมในชั้นเรียนต้องช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด ฝึกใช้ภาษา ฝึกปฏิบัติ และทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติและช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมที่จะนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนนั้นมีมากมายหลายวิธี การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการสอนที่ทำให้เกิดการกระตุ้นความคิดซึ่งกันและกัน ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อช่วยกันเรียนรู้โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจที่ถ่องแท้ ทักษะและความเข้าใจ มีความสุขในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การเรียนแบบร่วมมือนั้นมีหลายรูปแบบ เช่น การเรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มแข่งขัน (Teams – Games Tournament หรือ TGT) การเรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Division หรือ STAD) การเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition หรือ CIRC) การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw) และการเรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มช่วยสอนเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization หรือ TAI) ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือนี้จะกำหนดให้นักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่ม 4-6 คน สมาชิกในกลุ่มประกอบด้วย ผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน โดยสมาชิกจะคอยกระตุ้นซึ่งกันและกัน เพื่อพากันไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ และจะได้รับรางวัลเมื่อสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถเพิ่มขึ้น (อดุสิทธิ์ คิตรีมย์, 2548 : 19)

ผู้วิจัยได้สนใจที่จะศึกษาวิธีสอนแบบร่วมมือโดยวิธีแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Student Teams-Achievement Division) (STAD) เพื่อมาเปรียบเทียบกับการสอนโดยวิธีการสอนแบบการแปลไวยากรณ์ (Grammar translation) โดยส่วนใหญ่ ผู้วิจัยได้นำวิธีการสอนแบบ Grammar translation ซึ่งเป็นวิธีสอนแบบแปลไวยากรณ์ (Grammar Translation) เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานตั้งแต่มีการสอนภาษาละตินโดยมีจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความซาบซึ้งในวรรณคดี และใช้เป็นภาษาของผู้มีการศึกษา วิธีสอนดังกล่าวมุ่งเน้นในเรื่องของ กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ คำศัพท์ และฝึกแปลประโยค โดยที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจภาษาต่างประเทศได้โดยการฝึกจำกฎเกณฑ์และคำศัพท์เพื่อใช้ในการแปลมาสู่ภาษาแม่ของผู้เรียนจนเป็นที่เข้าใจ แม้ว่าต่อมาภาษาละตินจะ เสื่อมความนิยมลง แต่การสอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ยังคงสะท้อนวิธีสอน

แบบภาษาลาตินอยู่ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส และภาษาอิตาลี (ภักขร หุ่นเลิศ, 2547: 62) ดังนั้นวิธีสอนแบบแปลไวยากรณ์จึงเป็นวิธีสอนภาษาต่างประเทศแบบดั้งเดิมที่ใช้กัน อย่างแพร่หลายในกลุ่มประเทศยุโรปตะวันตกในช่วงศตวรรษที่ 18-19 และในปัจจุบันก็ยังคงเป็นที่นิยมในกลุ่ม ประเทศที่มีวัฒนธรรมแบบกลุ่ม (Collectivistic Countries) มากกว่าประเทศที่มีวัฒนธรรมแบบปัจเจกชน (Individualistic Countries) เช่น ประเทศไทยและญี่ปุ่น ซึ่งวิธีสอนดังกล่าวสามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างประเทศและโครงสร้างประโยค ที่ซับซ้อนได้ดี ซึ่งส่วนใหญ่ผู้วิจัยได้นำวิธีนี้มาใช้ในการเรียนการสอนโครงสร้าง อธิบายไวยากรณ์และข้อยกเว้นต่าง ๆ ขณะเดียวกันผู้เรียนต้องท่องจำจากเกณฑ์ต่างๆ ท่องศัพท์และนำไปแต่งประโยค หรือแปลข้อความเป็นภาษาของตน แต่จากงานวิจัยของศศิกานต์ โฆษตระกูล ได้กล่าวไว้ว่า วิธีนี้อาจจะเน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลางมากกว่าจะเน้นที่ตัวผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผู้สอนเป็นผู้ควบคุมชั้นเรียน และให้ความรู้แก่ผู้เรียนฝ่ายเดียว ผู้เรียนไม่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทำให้การสอนในภาพรวมมีลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียว (one-way communication) การเรียนการสอนด้วยวิธีการเช่นนี้อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและไม่มีความสุข อาจจะทำให้เกิดความคิดที่ว่า การเรียนไวยากรณ์ เป็นเรื่องหนักและยาก ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ และไม่สามารถนำความรู้ไวยากรณ์ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ทำให้เกิดข้อผิดพลาดและความล้มเหลวในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิธีการสอนแบบนี้อาจทำให้ผู้เรียนบางส่วนรู้สึกเบื่อหน่าย จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิธีการสอนที่จะนำมาเปรียบเทียบกับการสอนแบบเดิม ซึ่งการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีหนึ่งที่น่าจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น คือการสอนแบบร่วมมือกัน (Cooperative learning) เนื่องจากเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกำหนดให้สมาชิกในกลุ่มมีความแตกต่างกันในด้านความสามารถของการเรียน ลักษณะเด่นของการเรียนแบบนี้จะเน้นความร่วมมือร่วมใจกันระหว่างสมาชิกทุกคนในกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการเรียนที่ครูสอน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อทุกคนจะได้รับความสำเร็จร่วมกัน จากการศึกษาพบว่าวิธีการสอนแบบร่วมมือกัน มีหลายรูปแบบ เช่น รูปแบบ Jisaw รูปแบบ STAD รูปแบบ TGT รูปแบบ JI ซึ่งการสอนสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันแต่ละรูปแบบมีความเหมาะสมในด้านเนื้อหา และวิธีสอนที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD มาใช้ในการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้อยู่แบบ STAD คือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่ง ที่มีชื่อเต็มว่า Student Teams Achievement Divisions เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน ซึ่งประกอบด้วย นักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2-3 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน ซึ่งมีผู้วิจัยหลายท่านที่ได้นำวิธีนี้ไปใช้ อาทิเช่น ผลงานวิทยานิพนธ์ของ สุทัศน์ สังคะพันธ์ ที่ได้นำวิธีการสอนแบบ STAD ไปใช้ในการพัฒนาทักษะการ

อ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบ STAD มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่สูงขึ้น

จากประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการนำวิธีการสอนแบบ STAD และวิธีการสอนแบบ Grammar Translate มาทดลองใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โครงสร้างภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกัน เทคนิค STAD กับ วิธีสอนแบบ Grammar translation เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ระหว่างวิธีการสอนแบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) วิธีการสอนแบบ Grammar translation

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้รูปแบบ Posttest Control Group Design ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 8 ห้อง รวมนักเรียน 272 คนที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 54 คนที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ๑21102 ภาคเรียนที่ 2 ในปีการศึกษา 2562 ใช้วิธีการเลือกจากได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 8 ห้อง เลือกห้องที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับเดียวกันทั้ง 2 ห้อง คือ 1/3 และ 1/4 ห้องเรียนละ 27 คน ผู้วิจัยกำหนดให้ห้อง 1/3 เป็นกลุ่มทดลอง และ 1/4 เป็นกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบ Grammar translation

การเก็บข้อมูลและแบบสอบถาม

1) ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาอังกฤษ จากผลการเรียนของผู้เรียนบางส่วนที่ยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งจากการสังเกตพบว่านักเรียนเหล่านี้ยังขาดทักษะทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ มีความรู้พื้นฐานทางด้านโครงสร้างน้อย ขาดความเข้าใจในเรื่องโครงสร้างซึ่งปัญหานี้จะมีผลต่อทักษะในทุก ๆ ด้าน ทำให้มีผลการเรียนภาษาอังกฤษต่ำลง ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญของการแก้ไขปัญหการเรียนการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน ผู้วิจัยได้สนใจที่จะศึกษาวิธีสอนแบบร่วมมือโดยวิธีแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Student Teams Achievement

Divisions) เพื่อมาเปรียบเทียบกับการสอนโดยวิธีการสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar translation)

2) ผู้วิจัยได้สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Grammar translation และได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) จำนวน 5 แผน ใช้กับกลุ่มทดลอง จำนวน 5 คาบ คาบละ 50 นาที

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Grammar translation จำนวน 5 แผน ใช้กับกลุ่มควบคุม จำนวน 5 คาบ คาบละ 50 นาที

3) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียน เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นข้อสอบชนิดปรนัย แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบทั้งสองกลุ่ม

4) นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียน เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Grammar translation

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) และหาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยการหาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

1.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

1. การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Grammar translation และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง)Index of Item Objective Congruence : IOC (ใช้สูตรคำนวณหาค่า จากผู้เชี่ยวชาญ

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (Index of Item - Objective Congruence)

$$\frac{\sum R}{N} \text{ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ}$$

$$N \text{ แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}$$

หากค่า IOC มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปแสดงว่า เครื่องมือมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ทดลองได้ แต่หากค่า IOC มีค่าน้อยกว่า 0.50 แสดงว่าเครื่องมือที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง

ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา ซึ่งจะต้องได้รับการแก้ไขปรับปรุงก่อนการนำไปใช้จริง โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) คำนวณจาก ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. คำนวณหาค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การวิเคราะห์ ความยากง่ายเป็นการวิเคราะห์รายข้อ ใช้สูตร

$$p = \frac{R}{N}$$

เมื่อ p คือ ค่าความยากของข้อคำถามแต่ละข้อ
 R คือ จำนวนผู้ที่ตอบข้อคำถามนั้นถูก
 N คือ จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

4. คำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การหาอำนาจจำแนกเป็นการดูความเหมาะสมของรายข้อว่า ข้อคำถามสามารถจำแนกกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนได้จริง หรือจำแนกผู้ที่มีคุณลักษณะสูงจากผู้มีคุณลักษณะต่ำได้ใช้สูตร

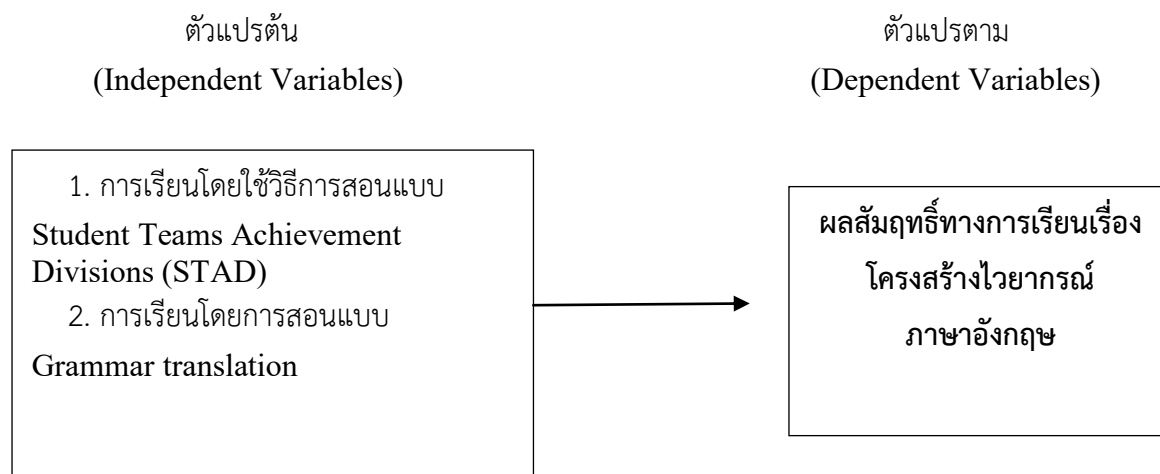
$$r = \frac{R_U - R_L}{N}$$

เมื่อ r คือ ค่าอำนาจจำแนก
 R_U คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 R_L คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
 N คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

5. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร $KR - 20$ ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน ซึ่งคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

6. เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติแบบ $t - \text{test for Independent samples}$ กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระแก่กันคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยการใช้สถิติ $t - test$ ได้ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิธีการสอนแบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) กับวิธีการสอนแบบ Grammar translation โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	N	$\bar{X}$	SD	t	Sig (2 – tailed)
กลุ่มทดลอง E	27	23.70	3.12	4.785	.00*
กลุ่มควบคุม C	27	19.67	3.08		

$P^* < .05$

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.70 ($\bar{X} = 23.70$ และ S.D. = 3.12) สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.67 ($\bar{X} = 19.67$ และ S.D. = 3.08) จากการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ $t - test$ for independent sample พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบ Grammar translation

ผลการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ด้วยวิธีการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Grammar translation โดยการใช้สถิติ $t - test$ for independent sample พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอน Grammar translation แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนแบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) กับวิธีการสอนแบบ Grammar translation พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ที่เรียนด้วยการวิธีการสอนแบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) กับสูงกว่าวิธีการสอนแบบ Grammar translation อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 อาจเนื่องมาจากวิธีการสอนแบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) ในการทำกิจกรรมมีขั้นตอนชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนแล้วฝึกทำไปทีละขั้นตอนจากขั้นตอนการทบทวนความรู้เดิม ของนักเรียนที่มีความรู้กับเรื่องนั้นแล้วนำสู่ความรู้ใหม่โดยการตั้งคำถาม โดยทั่วไปกลุ่มผู้เรียนในห้องเรียนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความถนัดความสามารถและความสนใจ การใช้วิธีการสอนเพียงแบบเดียว ย่อมไม่สนองกับความต้องการของผู้เรียนเหล่านั้นถ้าหากผู้สอนใช้วิธีการสอนหลาย ๆ แบบผสมผสานด้วยกันย่อมเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ ความถนัดของตนได้อย่างเต็มที่ ทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในการเรียนของตนยิ่งขึ้น นอกจากนั้นจะพบว่าความสนใจของกลุ่มผู้เรียนยังไม่คงที่ เป็นต้น ว่าตอนต้นๆ ชั่วโมงผู้เรียนจะมีความกระตือรือร้น แต่พอถึงกลาง ๆ ชั่วโมงหรือท้ายชั่วโมงความกระตือรือร้นของผู้เรียนจะลดลง ดังนั้นจึงไม่ควรสอนโดยใช้การสอนแบบเดียวตลอดทั้งชั่วโมง จากการทดลอง พบว่าผู้เรียนให้ความสนใจในการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) เป็นอย่างมาก ความกระตือรือร้น และมีความตั้งใจเรียน มีความพยายามเรียนรู้ ได้ผลการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ กันเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค STAD พบว่า การเรียนด้วยเทคนิคนี้ทำให้บรรยากาศใน การเรียนเป็นกันเอง ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์ช่วยกันเรียนรู้ภายในกลุ่ม มีแรงจูงใจในการเรียน มีความมีมานะตั้งใจเรียน เกิดความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าของตนเองที่ตนมีส่วนช่วยให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ เทคนิคนี้มีส่วนช่วยทำให้นักศึกษามีความสุขในการเรียน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบทเรียนดีขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) ในระดับชั้นต่าง ๆ
2. ควรส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยมีการแบ่งกลุ่มแบบความสามารถของนักเรียนให้ได้เรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกัน
3. ควรเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีให้เกิดในห้องเรียน แต่ครูผู้สอนจะต้องศึกษารูปแบบวิธีการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ถูกต้องเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีศักยภาพแตกต่างกันเกิดการเรียนรู้ด้วยความสุขและพัฒนาศักยภาพของตนเองไปพร้อม ๆ กัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านทักษะอื่น ๆ เช่น ด้านคำศัพท์ ด้านการพูด หรือ อื่น ๆ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD)
2. เนื่องจากการเรียนแบบร่วมมือนี้มีกิจกรรมหลายรูปแบบ ผู้วิจัยจึงควรศึกษาและนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน
3. ควรศึกษาหรือพัฒนาสื่อชนิดอื่นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดความหลากหลายในการเรียนรู้ และเป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- ภักขร หรุ่นเลิศ (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้โครงสร้างเรื่องเล่า กับการสอนโดยวิธีการแปล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสายน้ำผึ้ง กรุงเทพมหานคร. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อดุลสิทธิ์ คิตรีมย์. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบร่วมมือแบบ STAD กับการเรียนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.